

שיחת השבוע

יש חדש

■ התפילות והברכות שלי

כבכל שנה יקיימו בתי חב"ד בע"ה בל"ג בעומר בכל עיר ויישוב ברחבי הארץ תהלוכות ילדים גדולות, ביוזמת הרבי מליובאוויטש, בסיסמה 'חד כל ילדי ישראל'. בתהלוכות יוענק הספר החדש והמרהיב שיצא לאור זה עתה על ידי צעירי חב"ד - התפילות והברכות שלי, עם ביאור והסבר לכל תפילה וברכה, לצד סיפורים מכל הדורות. כמוכן הופקו הספרונים המרוץ לג'שם ויותר ממלאכים.

■ שתייה לילדים

גם השנה יחולקו בע"ה שקיות ובקבוקי שתייה למאות אלפי הילדים המשתתפים בתהלוכות בכל רחבי הארץ. הציבור מוזמן להשתתף בזכות הגדולה של מימון השתייה. לתרומת ח"י רוטל' בעבור השתייה היכנסו לקישור: charidy.com/chay.

■ הגבאים מוזמנים

הרבי מליובאוויטש קרא להביא את כל הילדים, ובכלל זה התינוקות, למעמד קריאת עשרת הדיברות בחג השבועות, בהיותם הערבים לקיום התורה. גבאי בתי הכנסת - הזמינו ילדים וילדות לקריאת עשרת הדיברות וקבלו שקיות הפתעה וכרטיסי הגרלה לחלוקה. הפרטים המלאים באתר חב"ד ישראל.

היכנסו לצירת קשר עם בית חב"ד הקרוב אליכם

chabadisrael.co.il

חב"ד ישראל << הכתובת שלך לכל עניין יהודי

זמני השבוע

יחשלים	תל אביב	חיפה	בארשבע	אילת	ניו יורק
18:45	19:07	18:58	19:06	19:02	19:42
20:04	20:06	20:07	20:04	20:02	20:47

פרקי אבות פרק ג'

שבת ישראל,
קרם והזמנים

להרשימי טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

ואין הם כלואים בתוך חומות המפרידות בין יהודים למשנהו. ראו את הקלות והמהירות שבהן ילדים שבאים מרקעים שונים מתחברים זה לזה ומוצאים שפה משותפת. הם רואים את המציאות בצבעים נכונים ואמיתיים יותר, ולכן טבעי בעבורם להתחבר ולהתלכד.

את האחדות היהודית במלוא יופייה נוכל לראות בשבוע הבא, בתהלוכות ל"ג בעומר. זכה רבי שמעון ברייחאוי שיום ההילולה שלו מצליח לאחד מאות אלפי ילדי ישראל. מרגש לראות מדי שנה בשנה את המוני הילדים, מכל חוג, עדה, זרם ואורח חיים, הצועדים יחדיו במפגן של אהבת ישראל ואהבת התורה.

כוח לנצח

כשמביטים בתהלוכות האלה פתאום ברור שכולנו בני עם אחד ושכל המחיצות מלאכותיות. תהלוכות הילדים מפגינות מסר ברור - איננו

כוחם של ילדים. טבעי בעבורם להתחבר ולהתלכד

אוסף של שבטים וקבוצות. איננו מפורדים עלידי תפיסות עולם והשקפות נבדלות. כולנו יהודים, והבסיס המחבר אותנו חזק ומוצק.

חז"ל מייחסים כוח מיוחד לילדי ישראל, לתפילתם ולתורתם, המוגדרות 'הכל שאין בו חטא'. דוד המלך אומר בספר תהילים (ח.ג): 'מפי עוללים וינקים יסדתי עז, למען צורךך, להשביט אויב ומתנקם'. בכוחם של הילדים להשביט את מזימות האויב ולהנחיל לעם ישראל ניצחון.

ההשתתפות בתהלוכות האלה היא קודם כול זכות עצומה לכל אחד ואחת, לכל ילד וילדה, לכל הורה, סבא וסבתא. כשאתם באים עם הילדים לתהלוכות אתם מעניקים כוח רוחני עצום לעם ישראל כולו, ואתם מקבלים את כל הברכות המוענקות במעמד מיוחד זה - ברכות לכל הדברים הטובים, ובעיקר לנחת מהילדים!

הילדים כעוגן של אחדות

המבוגרים מקובעים מדי בתוך הקטגוריות החברתיות והשבטיות, ואילו לילדים אין דעות קדומות ואין הם כלואים בתוך חומות המפרידות בין יהודי למשנהו

מד המילים 'אחדות העם' נשמע שוב ושוב מפי אישי ציבור, הורים שכולים, חיילי מילואים. הכול משוועים לחיות במציאות שבה כולנו מלוכדים ומאוחדים. אבל נראה שמשנה לשנה השאיפה הזאת נהפכת לחלום שמתרחק יותר ויותר מאיתנו.

אולי הבעיה היא בתפיסת מושג האחדות. אין הכוונה שצריך לוותר על תפיסות עולם ועל עמדות כאלה ואחרות בענייני השעה. גדולתה של האחדות ביכולתה לשאת את ההבדלים. אפשר להיות מאוחדים גם אם אין מסכימים, ואפילו כשיש חילוקי דעות חריפים.

אפשר לרחוש כבוד זה לזה גם אם האחד סבור שחברו טועה טעות גמורה, ואף כשהוא מתנגד בתקיפות לדעתו. האחדות מביאה בחשבון ש'אין דעותיהם שוות', ובכל זאת היא מוצאת את הנקודה המשותפת, החזקה מכל ההבדלים והשונות שבין איש לרעהו.

צבעים נכונים ואמיתיים

שורשיה של האחדות היהודית במהות המשותפת של כולנו. הננו בני אברהם יצחק ויעקב. בכל יהודי שוכנת נשמה שהיא 'חלק א' לזה ממעל ממש'. יש לנו אלוקים אחד, תורה אחת, ארץ אחת. הבסיס המשותף הזה יוצק עוגן איתן לשמירת האחדות גם על רקע חילוקי דעות והבדלים.

אלא שהמבוגרים מקובעים מדי בתוך הקטגוריות החברתיות והשבטיות. מכאן הנטייה לפסול את היריב הרעיוני, לצייר אותו בצבעים שליליים, ולא להיות מסוגלים לראות את הצדדים החיוביים שבו ואת המכנה המשותף העמוק שבין כולנו.

בזה יתרונם של הילדים. אין להם דעות קדומות

שולחן שבת

מעובד על-פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכיה: לוי שייקביץ

מצרים כמשקולת מזויפת

בפרשתנו התורה מזהירה: "לא תעשו עֹל בְּמִשְׁפָּט, בְּמִדָּה, בְּמִשְׁקָל וּבְמִשְׁוֹרָה... אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם".

מה הקשר בין מצוות מידות לבין יציאת מצרים? חז"ל מסבירים (מדרש ספרא קדושים טו): "על תנאי כך הוצאתי אתכם מארץ מצרים, על תנאי שתקבלו עליכם מצוות מידות. שכל המודה במצוות מידות, מודה ביציאת מצרים; וכל הכופר במצוות מידות, כופר ביציאת מצרים".

מתחזה ומרמה

מכאן נראה שיש קשר מהותי בין מצוות מידות

מן המעיין

"וחי בהם"

אפילו ללמוד שולחן ערוך, אך כל לימודם בא לידי ביטוי בדיעה בלבד. ואולם התורה דורשת שיהיה "וחי בהם" – שהתורה ומצוותיה יאירו באדם בכל ענייניו, ושכל תחומי חייו יהיה על-פי התורה.

(ספר המאמרים תרפ"ט)

זיכוך הגוף

על האדם לזכך את חומר גופו כל-כך על-ידי עסק המצוות, עד שהגוף יהיה בבחינת 'חי'. וכמו חנוך ואליהו, שגם גופם עלה השמימה.

(הבעל שם טוב)

חיים ראויים לשם

"וחי" – מתי יהודי חי חיים אמיתיים, חיים הראויים לשם? "בהם" – כשהוא חי בתורה ומצוותיה.

(הרבי מליובאוויטש)

חיות במצווה

כשאדם מקיים מצווה, הוא מושך לתוכה חיות וקדושה עליונה. למשל, מצוות ציצית: כל עוד האדם לא קיים את המצווה, הרי חוטי הציצית הם חוטים בעלמא, אך על-ידי קיום המצווה נמשכת בחוטים אלה קדושה עליונה.

(תניא)

בסיס הקיום

"ושמרתם את חוקתי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם, אני ה'" (ויקרא יח, ה). רק אם תתנהגו על-פי חוקי התורה ומשפטיה תוכלו לחיות ולהתקיים. רק הם יבטיחו את קיומכם בכל הזמנים ובכל התנאים.

(מטה אהרן)

אמת לאריכות ימים

"אשר יעשה אותם" – הכתיב הוא 'אתם', אותיות 'אמת'. מי שעושה את האמת ליסוד חייו, מודה על האמת, דובר אמת בלבבו והולך בדרכי אמת – "וחי בהם", זו סגולה לאריכות ימים.

(דגל מחנה אפרים)

החינת היחידה

יש מפרשים "וחי בהם" – שלא תהיה לו עצבות, ואני אומר "וחי בהם" – שיחיה בהם, שכל חייתו תהיה בתורה בלבד; שלא תהיה חיות אחרת אלא בתורה ובמצוות.

(חידושי הרי"ם)

שהתורה תחיה

רואים אנו במוחש כי יש המקיימים את המצוות, אבל בלי חיות. הם לומדים את התורה, אבל אין זה נוגע לקיומה בפועל ממש. הם יכולים

נמצא שהמצרים ששעבדו את בני ישראל העמידו פנים שהם מצייתים לגזירת הקב"ה, ובאמת עשו זאת מתוך רשעות ורוע לב. הדבר נרמז בפסוק "וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ" (שמות א, יג), וחז"ל פירשו "בפה רך", היינו, "משכום בדברים ובשכר, עד שהרגילום לעבודה".

גם פרעה עצמו השתתף בתחבולה כאשר "הביאו לו מלבן, ותלו לו לפרעה בצווארו", להראות שגם הוא משתתף בעבודה, וזאת מתוך כוונה זדונית להוליך שולל את ישראל ולשעבדם בקלות.

אישור שחרור

לאור זאת מובן מדוע הכופר במצוות מידות כופר ביציאת מצרים. מי שמעמיד פנים שהוא מקיים את רצון ה' בשעה שהוא גונב מחברו, מייצג בהתנהגותו את מעשי המצרים, וממילא הרי הוא "ככופר ביציאת מצרים".

לעומת זה, כאשר אדם מקבל עליו את מצוות מידות, הרי הוא "מודה ביציאת מצרים", היינו שהוא מאשר שהשתחרר ונגאל משעבוד מצרים, וההתנהגות השלילית שאפיינה את מצרים אינה קיימת אצלו.

(לקוטי שיחות, כרך כז, עמ' 149)

אמרת השבוע

חתיירה לאמת

סיפר רבי ישראל גרוסמן: בשנת תרצ"ג, בהיותי ילד, נערכה בירושלים ברית מילה שבה שימש סנדק רבי אברהם אלימלך מקרלין, והמוהל היה רבי אברהם מסלונים.

שני האדמו"רים באו יחדיו לבית הכנסת, וכל אחד מהם כיבד את חברו לעלות ראשון. כך התעכבו זמן ממושך, ואיש לא הסכים לעלות לפני חברו.

סיפר האדמו"ר מקרלין כי אירוע דומה התרחש אצל סבו, רבי אהרן מקרלין, כאשר נקלע למקום אחד עם רבי משה מקוברין. בשלב מסוים פנה רבי משה אל רבי אהרן ואמר: "אמרו לי, האם אתם מתכוונים לכך במלוא האמת?!" באותו רגע ניתק רבי אהרן ממקומו והחל להיכנס פנימה.

בסיימו את הסיפור החל האדמו"ר מקרלין לעלות במדרגות, והאדמו"ר מסלונים עלה בעקבותיו.

לוב של חב"ד

ליווי אישי והדרכה למבקרים באוהל הרבי ובמרכז חב"ד העולמי 770 בני יורק

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל או שלחו הודעה לטלפקס: 051-5415770

ברוכים הבאים

ללא עלות

פרק אחד ליום

ש"ק ה' טילה ואביה פרק ב
א' פרק ג
ב' פרק ד
ג' פרק ה
ד' פרק ו
ה' פרק ז
ו' פרק ח

ג' פרקים ליום

ש"ק ה' אשיות פרק ה"ז
א' פרק ח"י
ב' פרק יא"ע
ג' פרק יד"ט
ד' פרק יז"ט
ה' פרק כ"ב
ו' פרק כ"ה

לוח יומי ללימוד הרמב"ם

כתקנת הרבי מליובאוויטש

יב אייר - י"ח אייר

להאזנה לשיעורים היומיים הכנסו לאתר: "האזינו".נט

אסיקים
טכנולוגיית מים מתקדמת

מרעננים את הקיץ בנועם

גל אורן לנדסברג

ON TAP 24/7

מחסן

בר המים שכבש את ישראל
עכשיו גם בניו יורק וניו ג'רזי! להזמנות:
1-347-503-3082

בר מים חמים וקרים
עם טכנולוגיית שבת למהדרין

מוקד הזמנות:

077-230-4757

נעם 2
מבית אפיקים שבת

יעברו כמה וכמה עניינים, שמבטלים את כל ההעלמות וההסתרים כו', ואז ראויים כולם לתחיית המתים. מה שאין כן בנוגע לגן עדן, שזה מייד לאחר מיתה ועשרים שנה, לא שייך ענין זה, ולכן אי-אפשר לומר שלכל אחד יש חלק בגן העדן."

מזה נובעת מסקנה בדבר גודל הצורך לפעול עם יהודים נוספים: "כי כשם שהוא עצמו רוצה חלק גדול יותר, הרי מתוך 'ואהבת לרעך כמוך' צריך להשתדל שגם

לחברו יהיה חלק גדול יותר", ומלבד זאת, "צריך להשתדל לפעול עם הזולת כדי שלא יצטרך לעבור את כל העניינים הבלתי-רצויים בשביל להיות ראוי ל'חלק לעולם הבא'."

גאולפדיה
מנחם ברוד

לכולם חלק בעולם הבא?

חלק לעולם הבא. המשנה (סנהדרין תחילת פרק י') אומרת: "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשי ידי להתפאר". רבי עובדיה מברטנורה מפרש: "אפילו אלו שנתחייבו מיתה בבית דין מפני רשעתן, יש להם חלק לעולם הבא. ועולם הבא האמור כאן הוא העולם הבא אחר תחיית המתים, שעתידים לחיות ולעמוד בגופם ובנפשם חיים נצחיים".

זה דבר מיוחד שנאמר על זמן התחייה. כי כדי לזכות לגילוי של גן העדן נדרשים כמה וכמה תנאים, ואילו הגילוי של עולם התחייה יהיה לכל ישראל. מסביר הרבי מליובאוויטש (תורת מנחם, כרך ס, עמ' 200): "מטעמי החילוק בין תחיית המתים לגן עדן - לפי שמהזמן שלאחרי מיתה ועשרים שנה עד לזמן של תחיית המתים

בואו להיות קוראים משפיעים!

עשו מנוי וקבלו מדי שבוע בנקודת איסוף קרובה חבילת עלוני 'שיחת השבוע' להפצה

חלקו את העלוני לחברים, לעמיתים בעבודה, לשכנים ולמתפללי בית הכנסת שלכם

היו שותפים בהפצת תורה וחסידות עם עלון השבת האהוב והאיכותי ועשו גם להם את השבוע

להצטרפות למפיצי שיחת השבוע:

chabadisrael.co.il/sichathashavuha

ב"ה

קדושת האות
חידוש ותיקון ספרי תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים
(גם מיועדים לגניזה)

חיים (עוסק פורשה)
054-3175116
kdushathaot@gmail.com

וכן רוכשים כלי כסף, כתרים, ריפונים ועוד

תשלום הוגן

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

סדרה של פלאות

פניו של הרופא היו חמורות סבר. "הריאות שלו קורסות. אין לנו שום דרך לרפא אותו", פסק.

החולה היה אברך חסיד בעלז, שלקה במחלת ריאות קשה ואושפז במרכז הרפואי בלינסון בפתח-תקווה. טיפל בו מנהל המחלקה, פרופסור בכיר, בעל שם. הרופא היה בן למשפחת רבנים מפוארת, שהתרחק זה שנים רבות מדרך היהדות.

תוצאות הבדיקות הרפואיות היו חד-משמעיות: מצבו של החולה חמור מאוד. הרופא הבהיר כי לא ניתן לעשות דבר, וכי אפסו הסיכויים להצילו.

בני המשפחה לא ידעו את נפשם מרוב בהלה וצער. אימו של האברך, בתו של חסיד בעלז ידוע ונכבד, שאף זכה להיות משמש אצל רבי ישכר-דב רוקח, האדמו"ר השלישי לבית בעלז, לא הרימה ידיים. היא מיהרה לגשת אל בנו, האדמו"ר רבי אהרון מבעלז, שהתגורר בתל-אביב, כדי שיתפלל על חיי בנה ויעורר רחמי שמיים.

בבואה לבית הצדיק נאמר לה שאין אפשרות להיכנס כעת אל הרבי. במר ליבה החלה לדפוק על דלת החדר. רבי אהרון, ששמע את קולה, הורה להכניסה פנימה.

"אנא, רבי, התפלל על בני! חיייו בסכנה חמורה!", התחננה האם בבכי. רבי אהרון האזין לדבריה, הניח ראשו בין זרועותיו, ופתאום אמר: "אין לו שום בעיה בריאותו! לכו מייד אל הרופא ובקשו ממנו לעשות צילום ריאות נוסף, ותראו שעוד לפני חג השבועות בנך ישוב לביתו בריא ושלם".

דבריו, שנאמרו בנחרצות, לא הותירו מקום לספק. בלי להתמהמה יצאה האם לבלינסון ומסרה לפרופסור את הוראת הרבי, מילה במילה. "ממתי הרבי מבין בריאות?", לגלג הרופא בסרקזם. "הריאות שלו במצב חמור כל-כך, שאין

טעם לבדוק אותן שוב. אין בכך שום תועלת".

אך האישה לא ויתרה. כבת למשפחה חסידית שורשית, ידעה היטב שצדיקים רואים את המציאות בעיניים זכות ומאירות. היה לה ברור שהרבי רואה דברים שבני-אדם רגילים אינם מסוגלים להבין. היא התחננה והתעקשה לבצע בדיקה נוספת. "אם הרבי ציווה - חייבים לבצע את הוראתו", אמרה לרופא בנחישות. הפרופסור התרשם מאמונתה התמימה, ומתוך רחמים על האישה נענה לבקשתה.

תוצאות הבדיקה הפתיעו את הרופא לחלוטין. בצילום החדש לא נראה שום ממצא פתולוגי.

רבי אהרון מבעלז (במרכז), בצילום לפני מלחמת העולם השנייה

הפרופסור ביקש לנסוע אל רבי אהרון ולהכירו אישית. כשהתייצב מולו, הושיט את ידו לשלום. הרבי נמנע מלהושיט לו יד בחזרה ודרש: "הבטח לי שתפסיק לעשן בשבת ותתחיל להניח תפילין בכל יום"

הריאות היו נקיות לחלוטין, בריאות לגמרי, כאילו מעולם לא הייתה שם מחלה. הרופא נותר המום. הוא לא הבין כיצד מציאות רפואית ברורה כל-כך נעלמה כלא הייתה בתוך ימים אחדים.

"ראיתי אדמו"רים רבים, אך רבי זה אינו אלא מלאך!", קרא בהתפעלות בלתי-מוסותרת. "אני משמש כבר ארבעים ושתיים שנה כרופא מומחה. מעולם לא אירע לי מקרה דומה!".

לאחר שנרגע מעט מתדהמתו ביקש הפרופסור לנסוע אל רבי אהרון ולהכירו אישית. ואכן כך עשה. כשהתייצב מול הרבי, הושיט את ידו לשלום, ואולם הרבי נמנע מלהושיט לו יד בחזרה.

"הבטח לי שתפסיק לעשן בשבת ותתחיל להניח תפילין בכל יום", התנה הרבי. הרופא נעתר לבקשה, ורק אז הושיט לו הרבי את ידו ובירך אותו בברכת הצלחה.

בימים שלאחר מכן שינה הרופא את חייו מן הקצה אל הקצה. בהדרגה החל לשמור מצוות, צעד אחר צעד, ואף חשב כיפה לראשו, מתעלם מהמבטים התמהלים של עמיתיו במסדרונות המרכז הרפואי.

כפי שאמר הרבי כן היה. כמה ימים לאחר הבדיקה החוזרת החלים החולה לחלוטין, קם ממיטת חוליו, ועוד לפני חג השבועות חזר לביתו בריא ושלם.

עם שחרורו מיהר אל ביתו של הרבי להודות על הצלתו הניסית. בתגובה כתב הרבי כמה מילים על פתק ומסר לו את הפתק לשמירה. "בעת הניתוח, הנח את הפתק מתחת לראשך", אמר הרבי.

האיש היה המום. הלוא זה עתה השתחרר מהמרכז הרפואי, ולפתע הרבי מדבר איתו על ניתוח. תדהמתו גברה עוד יותר כאשר הרבי הוסיף ואמר: "מימי לא נתתי פתק של שמירה. זו הפעם הראשונה שאני עושה כן, ומדוע? משום שעלייך התגלגלה הזכות להחזיר את הרופא בתשובה שלמה, וכך הוא ייפטר מן העולם מתוך תשובה".

חלף שבוע בדיוק, והרופא הלך לבית עולמו, לאחר שזכה לשוב בתשובה שלמה אל אביו שבשמיים.

גם הדברים שהצדיק אמר לאברך התקיימו על תום. כעבור תקופה מסוימת נזקק לניתוח. הוא הניח את כתב השמירה תחת ראשו, והניתוח המסוכן עבר בהצלחה.

(על-פי 'אור הצפון')

חמישי-שישי י"ז-י"ח אייר - ל"ג בעומר

כולם באים לתהלוכת ל"ג בעומר

לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

עקבו אחר הפרסומים

חב"ד
צעירי
אמדת
חב"ד
מיתב לכל אחד

בוגר מסלול צבאי חרדי?

מגיע לך כיסוי ביטוח בריאות במחיר משתלם!

תקב-250 לכל המשפחה

במקום 700 בביטוח הפרטי כסיי ביטוחי מקי ומשתלם מבית 'גפן בסד' והפניקס.

קולקטיב בריאות מנצח

נ-65% הנחה

השתללות איברים בארץ ובחו"ל

ניתוחים פרטיים בחו"ל

טיפול מניעתי

טיפול מניעתי

בנוסף, בלעדית למחזיקי כרטיס האשראי 'דור אחים':

5% הנחה על רכישת הקולקטיב למשך שנתיים!

או סרקו >

אשראי לעשות הכל שיהיה בסדר

גפן בסד

ביטוח ופניקים למגזר החרדי

basad.co.il

כשהחזן סופר

מהש"ץ או ממשהו אחר, יש המורים שעליו לספור שוב בעצמו בלי ברכה.

ואולם מי ששכח לספור יום אחד, וכבר אינו יכול לברך בעצמו, יבקש מחברו שיכוון להוציאו ידי חובת הברכה. רצוי להודיע לציבור ששליח הציבור מכון להוציא את כל הרוצה לצאת בברכתו (ועל הש"ץ לכוון במפורש שלא להוציא את מי שרוצה לברך ולספור בעצמו, כדי שלא להכניסם לספק).

הש"ץ מברך קודם, מפני שצריך לדעת תחילה את היום שסופרים, ואחרי ספירת הש"ץ יודע כל הציבור את הספירה הנכונה לערב זה.

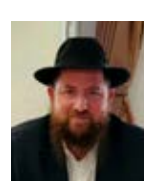
גם מי שכבר ספר הערב רשאי להוציא ידי חובה את מי שאינו יודע לברך בעצמו (בפרט אם הלה איננו יכול לקרוא את הברכה מן הכתב), כמו בקידוש, שהרי גם הוא נקרא 'מחויב בדבר' שכל ישראל יברכו, כי "כל ישראל ערביין זה בזה".

מקורות: ר"ה כ"ט. מנחות סה.ב. טושו"ע א"ח תפ"ט ונ"ח, שער"ת ס"ק ג' ושו"ע אדמו"ר הזקן ס"א וסי"ב. 'ספירת העומר - הלכות ומנהגים השלם' פ"ב ס"ב, ופ"ד סט"ו וסכ"ב והע"ל מד.

רציתי לשאול

איך מצפים ממני להעיר לזולת על דברים הדורשים תיקון אצלו בשעה שעדיין לא תיקנתי את עצמי?

אכן, חז"ל קבעו כלל (כבא בתרא ס"ב): "קשוט עצמך ואחר-כך קשוט אחרים". כשאתה בא לומר דברי תוכחה לזולתך, עליך לוודא שאתה עצמך אינך לוקה בפגם זה, כדי שהלה לא יטיח בך: "טול קורה מבין עיניך".

גם כשאתה מעיר לזולת על דבר שאתה כבר שלם בו, אם הוא חש מותקף, הוא עלול להגיב לעיתים בהתקפה נגדית ולהיטפל לפגם אחר שיש בך. ובכל-זאת התורה דורשת מאיתנו לחוש אחריות ליהודי שני, ולמצוא דרך נעימה לומר את הדברים, באופן שיתקבלו על ליבו.

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

שאלה: האם יכולים לצאת ידי חובת ספירת העומר בשמיעת הספירה של שליח הציבור?

תשובה: יש דעה בפוסקים, שדברי חז"ל "שתהא ספירה לכל אחד ואחד", כוונתם, שכל אחד ואחד יספור בעצמו ממש ולא ייצא בשמיעה מחברו. ואולם למעשה נתקבלה הדעה שכוונת חז"ל היא רק שספירת העומר מוטלת על כל יחיד, שלא כספירת שנות היובל המוטלת על הסנהדרין הגדולה בלבד.

הכלל ההלכתי קובע: 'שומע כעונה'. כלומר, אם אדם שומע בשלמות קידוש, קריאת מגילה או ברכת המצות מפי אדם אחר (החייב בהן), והלה אומר זאת מתוך כוונה להוציא את השומע ידי חובתו וגם השומע כיוון לצאת בשמיעתו - יצא, כי נחשב לו כאילו אמר זאת בעצמו.

אך למעשה נקבע כי על כל יחיד לספור בעצמו, ואם יצא ידי חובתו בשמיעה

13

עוזי קפלון

תקציר: ארבעת החרים הקטנים בגחון הרכב של מר אמנון רומזים על תכנית נוראה. צ'יקו ושניאור מצליחים להשהות את המכונית ללילה נוסף במוסק. האם הלילה יבואו האנשים ההם שוב?

מַאָרְב לַיְלָה

שֶׁאֵבָא וְאֵמָא שְׁלֵף לֹא יֵרְשׁוּ לָהּ, אִזְ עֹזֵב. לִי אֵין בְּעִיּוֹת כְּאַלֶּה בְּרוֹךְ הַשֵּׁם...", הוֹסִיף בְּגִחוֹךְ צִינִי עַל חֲשׁוֹן עֲצָמוֹ. נִפְרְדֵּנוּ, כְּשֶׁבִּלְפִי הִקְלָה עֲצוּמָה וְגַם הַתְּפַעֲלוֹת מֵהָאִפִּי הַטוֹב שֶׁל הַנֶּעֶר הַקְּשׁוּחַ הַזֶּה, צִ'קוֹ. לְמַעֲשֶׂה, נֵס הוּא שְׁלֹא נִשְׁאַרְתִּי בַּמוֹסָף בְּאוֹתוֹ לַיְלָה. בְּבִקּוֹר, כְּשֶׁשִּׁמְעֵתִי אֶת הַמִּשְׁחָה הַסְּפוּר מִפִּיו שֶׁל צִ'קוֹ הַנֶּרְגָּשׁ, הַבְּנִיתִי אֶת גִּדְל הַנֵּס...

צִ'קוֹ הַמֵּתִין בְּסִכְלָנוֹת מֵאַחֲרֵי הַגֶּדֶר לְקִרְאָת שִׁבְעַת וְחֲצִי, עַד שֶׁרַחֲמִים יִסִּים וְלָהּ לְבִיתוֹ. בְּשִׁבְעַת עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ – הוּא מִסְפֵּר – הַגִּיעָה אִיזוֹ סוֹבָאָרוֹ עֲתִיקָה וְחִבּוּטָה וְנִכְנָסָה לַמוֹסָף. הִנֵּהג הַתּוֹכַח עִם רַחֲמִים וְשִׁכְנַע אוֹתוֹ שֶׁיִּקְבֹּל אֶת הָאוֹטוֹ לְמִרוֹת שְׁעַת הַסִּגְרִיהַ הַקְּרוֹבָה. מִתָּר יִטְפֹּל בּוֹ. רַחֲמִים נִעְתָּר לְבִסּוֹף, הִנֵּהג הַשְּׂאִיר אֶת הָאוֹטוֹ בְּפָנִים וְיָצָא מִרֹצָה מִן הַמוֹסָף. "אֲנִי – כִּךְ מִסְפֵּר צִ'קוֹ – "לֹא הֶעֱלִיתִי עַל דַּעְתִּי מָה טוֹמֵן בְּחֻבּוֹ הָאוֹטוֹ הַיָּשׁוֹן הַזֶּה..."

"בְּטַח זֶה הַסּוֹבָאָרוֹ הַיָּשׁוֹן שֶׁל אוֹתָם שְׁנֵי אֲנָשִׁים שֶׁפָּנְצְרוּ לָמָר אֲמָנוֹן אֶת הַגִּלְגָּל!", הַתְּפַרְצֵתִי נִרְגָּזוֹת לְתוֹךְ דְּבָרָיו.

צִ'קוֹ הַבֵּיט בִּי בְּפִלְאָה. "נִחַשְׁתָּ נָכוֹן! בְּהֶחֱלֵט. אֲלֹא שְׂאֲנִי לֹא רִאִיתִי אֶת הַסּוֹבָאָרוֹ בְּאוֹתוֹ לַיְלָה וְלֹא יָכַלְתִּי לְדַעַת מָה מִצְפָּה לִי בַּגִּלְגָּל."

חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְאַחֵר שֶׁרַחֲמִים יָצָא מִן הַמוֹסָף לְדִרְכּוֹ, שְׁלֵף צִ'קוֹ אֶת הַמִּפְתָּח הַחֲדָשׁ מִכִּיסוֹ וְחִדֵּר פָּנִימָה. עֲלָטָה מְחֻלָּטָה קָדְמָה אֶת פָּנָיו, אֵךְ הוּא בָּחַר שְׁלֹא לְהַעֲלוֹת אוֹר. הוּא גָּשַׁשׁ אֶת דִּרְכּוֹ לְפָנֶה נִסְתָּרָה, הַתִּישָׁב עַל הַרְצָפָה וְהַמֵּתִין. רֹאשׁוֹ הָיָה מְפִנֶה כָּל הַעֵת לְעֶבֶר דֶּלֶת הַמוֹסָף. מִשֵּׁם תִּפְתַּח הַרְצָה. אֵיךְ בְּדִיקָה הֵם עֲתִידִים לְפָרֹץ אֶת דֶּלֶת הַמוֹסָף הַכְּבֹדָה, הוּא יָכַל הָיָה רַק לְנַחֵשׁ. מִן הַסֵּתֵם יָבִיאוּ עִמָּם מִסּוֹר שְׁחוּתָה מִתְּכָת, אוֹ אוֹלִי רִתְכָת, וְאוֹלִי בְּכָלל יִגִּיסוּ אִיזוֹ טְרַקְטוֹרִיסְט שִׁיתֵּן מִכָּה קֶלֶה בְּכַף הַטְּרַקְטוֹר וְהִדְלֵת תְּנוּעַ פָּנִימָה...

בְּעוֹד הוּא יוֹשֵׁב כִּךְ וּמֵהִרְהֵר שִׁמָּא כָּל הַהִרְפָּתָה מֵיִתְרָת, וְשׁוּם אָדָם אֵינוֹ עֲתִיד לְהַפֵּר אֶת בְּדִידוֹתוֹ בְּלִילָה זֶה, וּבְחֻלָּל הַמוֹסָף, מִתּוֹךְ הַסּוֹבָאָרוֹ הַיָּשׁוֹן, נִשְׁמַע פְּתָאוּס צִלִּיל שְׁעוֹן מְעוֹרֵר: "טְרַרְרְרְרְר..."

הַמִּשְׁחָ יָבוֹא

הַבִּלְשׁ נִעֵץ מִבֶּט מִמִּשְׁחָ בְּרַחֲמִים הַמוֹסְכָנִיק. "שִׁמְעֵ! אִם אֵין בְּרִיָּה אֲנִי מִסְפִּים שֶׁהָאוֹטוֹ יִשְׁאַר בַּמוֹסָף שְׁלֵף עוֹד לַיְלָה אַחַד וְזֶהוּ! מִתָּר, בְּרִגְעַת שִׁיגִיעַ הַמִּשְׁלֹחַ עִם הַגִּלְגָּל הַחֲדָשׁ, אֶתָּה מִתְקִין אוֹתוֹ מִיד, מִתְקָשֵׁר אֲלֵי וְאֲנִי בָּא לְקַחַת מִכָּאֵן אֶת הָאוֹטוֹ. וְ... עוֹד מִשְׁהוּ: מִתָּר אֲנִי לֹא רוֹצֶה שׁוּם סְפוּרִים עַל גִּלְגָּל שֶׁנִּעְלַם פְּתָאוּס, וְלֹא שׁוּם דְּבַר מִחֻבֵּר לְאוֹטוֹ שְׁלִי... בְּרוּר?"

"כֵּן...כֵּן", נִעֵנַע רַחֲמִים בְּרֹאשׁוֹ בְּמֵהִירוֹת, "אֵל תִּדְאָג, אֵךְ אַחַד לֹא יוֹכַל לְהַכְנִס לַמוֹסָף הַלֵּילָה! עוֹד הַיּוֹם אַחֲלִיף אֶת הַמִּנְעוּל בְּמִנְעוּל חֲדָשׁ, גְּדוֹל יוֹתֵר. אֵין מִצְבִּי שֶׁמִּישׁוּהוּ יִכְנֵס. אֶתָּה רוֹצֶה שֶׁאֶתְקָשֵׁר לְמוֹנִית שֶׁתִּקַּח אוֹתָהּ הַבֵּיתָה?"

"כֵּן, תוֹדָה!", הִגִּיב מִר אֲמָנוֹן וְיָצָא מִן הַמוֹסָף

בְּצַעֲדִים כְּבִדִּים. לְבִי יָצָא אֵלָיו. בְּטַח זֶה הַרְגָּשָׁה נוֹרְאִית לְהִיטּוֹת מֵאֵיִם כְּכֶה. גַּם צִ'קוֹ וְאֲנִי נִפְרְדֵּנוּ מִן הַמוֹסְכָנִיק. צִ'קוֹ גִּלָּה נְדִיבוּת. "שִׁמְעֵ, רַחֲמִים, אִם אֶתָּה עֲסוּק, שְׁנִיאָרוֹ וְאֲנִי נִשְׁמַח לְלַקֵּחַ וְלִקְנוֹת בְּמִקְוֶמָה אֶת הַמִּנְעוּל הַחֲדָשׁ. מִמִּילָא אֲנַחְנוּ כָּאֵן עִם אוֹפָנִים. נָכוֹן שְׁנִיאָרוֹ?"

"בּוֹדָאִי", מֵהִרְתִּי לְהִסְכִּים, מִתְּפַעֵל מִמוּחוֹ הַתְּחַבְּלָנִי שֶׁל יְדִידִי לְמַבְצֵעַ. בְּתוֹךְ שְׁעָה קֶלֶה, כְּאִשֶּׁר שִׁכְנָנוּ לַמוֹסָף וּמִסְרָנוּ לְרַחֲמִים אֶת הַמִּנְעוּל הַחֲדָשׁ עִם מִפְתָּחוֹתָיו, נוֹתֵר פְּמוּכָן עֲתִק אַחַד שֶׁל הַמִּפְתָּח עֲמַק בְּכִיסוֹ שֶׁל צִ'קוֹ...

"שְׁנִיאָרוֹ!" פָּנֶה אֲלֵי צִ'קוֹ כְּשֶׁנִּשְׁאַרְנוּ בַּחוּץ לְבַד, "אֲנִי לֹא דוֹרֵשׁ מִמָּךְ – אֲמַר בְּאַצִּילוֹת מִרְשִׁימָה – שֶׁתְּבוֹא גַם אֶתָּה אִתִּי לַמוֹסָף הַלֵּילָה. אֲנִי מִנְחֵשׁ

פְּרָשָׁה מִי יוֹדֵעַ

בִּדְק אֶת עֲצָמְךָ קֶדֶם

שְׁאֵלָה: הַתּוֹרָה מְזַהֶרָה (ויקרא יט, יד): "לֹא תִקְלָל חֵרֶשׁ". וּמִי שְׂאִינוֹ חֵרֶשׁ מִתָּר לְקַלְלוֹ?

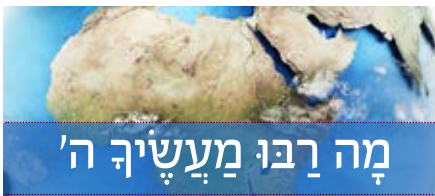
תְּשׁוּבָה: הַרְמָב"ם מְסַבֵּיר שֶׁהַתּוֹרָה רוֹצֶה לְלַמֵּדנָנוּ שֶׁאִסּוּר לְקַלֵּל אֶפְלוֹ אִם הָאָדָם שְׂאוֹתוֹ מְקַלְלִים אֵינְנוּ שׁוֹמְעֵי אֶת הַקְּלָלָה וְאֵינוֹ נִפְגַּע מִמֶּנָּה. עֲצָם הַקְּלָלָה הִיא דְּבַר חֲמוּר, מִפְּנֵי שֶׁהַמִּקְלָל מִשְׁחִית אֶת הַמַּדּוּת שְׁלוֹ.

שְׁאֵלָה: בְּפֶרֶשְׁתָּנוּ נֹאמַר (ויקרא יט, יז): "לֹא תִשָּׂא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְבְּךָ". הֲאִם רַק בְּלִב אִסּוּר לְשָׂנֵא וְאֵלּוֹ בְּגִלּוֹי מִתָּר לְשָׂנֵא יְהוּדִי?

תְּשׁוּבָה: רַבִּי יִצְחָק קָאָרוֹ מְפָרֵשׁ זֹאת כֵּךְ: לְפַעֲמִים אֶתָּה שׁוֹנֵא יְהוּדִי שְׁנֵי מִפְּנֵי שְׂאֵתָה אוֹמֵר 'בְּלִבְבְּךָ' שֶׁהוּא מְדַבֵּר נִגְדָּה אוֹ עוֹשֶׂה דְּבָרִים כְּדִי לְפַגֵּעַ בָּךְ. אֵין לָךְ הוֹכָחָה שְׂבָאָמַת זֶה כֵּךְ, אֲלֹא אֶתָּה כֵּךְ חוֹשֵׁב 'בְּלִבְבְּךָ'. אוֹמֶרֶת לָךְ הַתּוֹרָה שְׁלֹא תִשָּׂא יְהוּדִי בְּגִלּוֹל מַחֲשָׁבוֹת שִׁישׁ בְּלִבְבְּךָ, אֲלֹא דְבַר אִתּוֹ עַל כֵּךְ, וְאוֹלִי יִתְבָּרֵר לָךְ שְׁלֹא דְבָרִים וְלֹא יַעַר, וְשֶׁהוּא לֹא דְבַר נִגְדָּה וְלֹא עֲשֶׂה שׁוּם דְּבַר לְרַעְתָּךְ.

שְׁאֵלָה: מִיד אַחֲרֵי "לֹא תִשָּׂא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְבְּךָ" הַתּוֹרָה מוֹסִיפָה "הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֲטָא". מָה הַקִּשּׁוֹר בֵּין חֲלָמִי הַפְּסוּקִי?

תְּשׁוּבָה: הַרְבֵּי הַרִּי"צ מְלִיבְאָוִיטְשׁ אוֹמֵר: לְפָנֶי שְׂאֵתָה נִגַּשׁ לְהוֹכִיחַ אֶת הַזּוֹלָת עַל מַעֲשֶׂה שְׁלִילִי, עֲלִיךָ לְוַדָּא שְׂאֵין בְּלִבְבְּךָ שְׂנָאָה אֵלָיו. כִּי תוֹכַחָה שְׂנֵאָמַרְתָּ מִתּוֹךְ שְׂנָאָה לֹא זֶה בְּלִבְד שְׁלֹא תְבִיא תוֹעֲלָת, אֲלֹא גַם תִּצַּר מְרִיבָה וְתִגְבִּיר אֶת הַשְּׂנָאָה. נִמְצָא שְׂאֵם אֵינְךָ מְקַיֵּם אֶת "לֹא תִשָּׂא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְבְּךָ", הִרִי שֶׁבְּדַבְּרִי הַתּוֹכַחָה שְׁלֵף אֶתָּה מוֹסִיף חֲטָא בְּמִקּוֹם לְתַקֵּן.

מה רבו מעשיה' ה'

פרח עם ריח רקוב

אלפי אנשים עומדים בתור ארוך וממתנים בסבלנות שעות רבות, רק כדי לראות פרח שמפיץ סביבו ריח רקוב. אמתי לגמרי!

זה קורה מדי פעם בפעם בגנים בוטניים ברחבי העולם. הכוכב שאותו ההמונים באים לראות הוא לוף ענק - פרח שאינו דומה לשום פרח אחר.

הפרח הזה באמת ענק. גבהו כשני מטרים, ההקף שלו מטר שלם, ויש רק אלוף כמותו, הצומחים ביצרות הגשם של אינדונזיה, באי סומטרה.

טוב, אתם אומרים, אבל מדוע צריך להמתין שעות כדי לראות אותו? משום שפרח הלוף הענק פורח פעם אחת בכמה שנים למשך ארבעים ושמונה שעות בלבד. מי שמחמיץ, יצטרף לחכות שנים עד הפעם הבאה!

הפריחה הראשונה של הלוף הענק מתרחשת כשהוא מגיע לגיל עשר. הפעם הבאה תהיה כעבר שנים רבות. כמה? פרח לוף אחד שגדל בשווייץ המתין 74 שנים (!) בין פריחה אחת לשנייה.

הלוף הענק מפיץ סביבו ריח נורא, שאנשים מתארים כמו ריח של פגר או של גבינה מעפשת. הריח הזה גם העניק לו את השם הלא מתמאי 'פרח הגויה'.

חוקרים נסו להבין מדוע הפרח מפיץ ריח דוחה כל כך. הם משערים שהריח הזה מושך זבובי בשר וחפושיות, והחרקים האלה מפיצים את זרעי הפרח ותורמים להתרבותו.

הלוף הענק מצוי בסכנת הכחדה, מפני שקריית יערות באזורים שבהם הוא צומח מצמצמת את שטחי המחיה שלו. לכן משמרים אותו בגנים בוטניים ברחבי העולם, ומנסים לדמות שם את התנאים שיש לו בטבע.

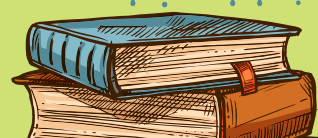
איור: מרדכי אייזנשטט

תקציר: לאות הוקרה על פעלו של אברהם הרופא, מחליט הפל"י, שזה עתה נצל מפות, למנות את הירקן לשעבר לרופאו האישי וליועצו הקרוב.

בימי ספירת העמר נהוג להמנע מלברך 'שהחינו', כי איננו שמחים על שהגענו 'לזמן הזה', לימי האכל האלה. אבל בשבתות ובל"ג בעמר מברכים. אם אתם רוצים לאכל פרי חדש, חכו לשבת, ואז תברכו עליו 'שהחינו'.

הלכה בשבוע

חיים יהודיים

מנחם כהן

מחנך שהופך פרשה להצגה

תעודת זהות. הרב אלחנן זילבר, בן 59, אב ל-14 ילדים, תושב גבעת תקומה שלי יצהר. מחנך, מרצה לחסידות ורב בבתי ספר. הקים עם משפחתו את היישוב, וכבר 30 שנה מלמד פרשת השבוע בעזרת הצגות חווייתיות.

גבעת תקומה. לפני 36 שנים הגעתי להתיישבות, ומאז אני כאן, עוסק בשליחות חינוכית ומדליק נשמות של תלמידים. לפני 24 שנים זכיתי להיות ממקימי גבעת תקומה, עם עוד משפחה, בעיצומה של האינתיפאדה הראשונה. כיום מתגוררות בגבעה יותר מארבעים משפחות, בקהילה נפלאה.

זו ארצנו. הקמת תקומה נעשתה מתוך הבנה שיש לפנינו שתי אפשרויות – לברוח או להבריח. בחרנו בשנייה. היו חששות, היו קשיים, אבל אנחנו עושים את ההשתדלות שלנו, עם אמצעי ביטחון, תפילת הדרך, קופת צדקה, ספר תניא. ברבות הזמן הערבים הבינו את המסר: אנחנו כאן, כי זו ארצנו.

תחפושת. הייתי מחנך באלון מורה, איתמר ויצהר. בשלב מסוים ביקשו ממני להיות רב בית הספר באלון מורה. שובצתי למסירת פרשת השבוע לילדים ביום שישי. אשתי אמרה לי: "שישי, שעה אחרונה, 17% הקשבה – מה תעשה?". חשבנו יחד, והבזיק לי רעיון להתחפש לדמות מסוימת הקשורה לפרשה. כך, בלי שום הכשרה, נכנסתי לכיתה. כל העיניים היו עליי. שקט מוחלט. הקשבה של מאה אחוז.

הצגות. שלושים שנה חלפו ואני עדיין על הבמה, מציג את פרשת השבוע. התחלתי עם תחפושות פשוטות, וכיום יש לי 4-5 הצגות לכל פרשה, שזוכות לפופולריות רבה.

אתגר. הפרשיות הראשונות, במיוחד בספר בראשית, קלות יותר להנגשה לילדים. ספר ויקרא היה בעבורי אתגר, אבל גם אותו צלחנו בעזרת ה'. לבשתי דמות של צרעת, כוהן, הכול

איך הופכים את פרשת השבוע לחגיגה תיאטרלית, עם תחפושות צבעוניות וכישורי משחק שמרתקים אלפי תלמידים?

"כל העיניים היו עליי. הקשבה של מאה אחוז". הרב זילבר

"אני אומר למורים: אל תתביישו להתחפש לפעמים"

כדי לרתק את התלמידים.

צדיקים. מתוך כבוד לדמויות הצדיקים, אינני מתחפש לצדיקים עצמם. למשל, אני מופיע כמחסנאי של משה רבנו, או כאדם שמתקשר אליו, בא מהצד. כשצריך להתייעץ עם רב ומורה הוראה, אני כמוהם עושה זאת.

שמחה. בכל תפקידי בחינוך ראיתי עד כמה השמחה וההתלהבות הן כלים מרכזיים ביותר.

כשאתה מתלהב ממהו, אוהב משהו – הכול נראה אחרת. הדבר חשוב ביותר שאת כשאתה מלמד דברי קודש.

תגובות. התגובות להצגות שלי זורמות כל הזמן – מהורים, מתלמידים, וגם מצופים בערוץ שלנו. בסיום כל הצגה אני נותן לתלמידים דף שאלות על ההצגה, ומבקש שישתפו את ההורים. הילדים מתלהבים, ההורים מתחברים, והתורה נכנסת הביתה.

אקטואליה. בחסידות מדברים הרבה על 'לחיות עם הזמן', ובאמת פרשת השבוע צריכה להיות בעבורנו הדבר האקטואלי ביותר. לכן אני משקיע הרבה בהצגות, כדי להפוך את פרשיות השבוע לדבר חי, נוגע, שמח.

תניא. דיברנו על החסידות, ואצטין כי אני לא רק לומד תניא, אלא גם מלמד את הספר לתלמידי. ילדי, שלמדו ביצהר אצל הרב יצחק גיזנבורג ונחשפו לספר התניא, התפלאו שאינני לומד אותו בעצמי... פתחתי את הספר ונשאבתי עמוק לתוכו. התניא הוא ספר חובה לכל יהודי. הוא בונה ממש את האישיות לעבודת ה'. תלמידים הלומדים תניא, רואים עליהם שהם עובדי ה'.

התלהבות. מורה אמיתי צריך להתלהב, ללמד בשמחה. לצערי, יש מורים שבאים לכיתה בעיניים כבדות. אני אומר למורים: אל תתביישו להתחפש לפעמים, אפילו בקלילות. נסו לרתק! לא צריך

כישרון גדול, רק התלהבות.

שליחות. אני רואה בעבודתי שליחות, ואני מאושר שילדי ממשיכים אף הם שליחות. זו. אין אצלי 'זכויות יוצרים' על ההצגות. כל מורה מוזמן לפנות אליי, לקבל הדרכה, עצות, עבודות לתלמידים, וכמובן את מתכונת ההצגות. יחד נגדל דור שחש התלהבות מפרשת השבוע ושמח בשמחת התורה.

הזוהר הקדוש עם פרשת פתח

הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

מבצע ל"ג בעומר: פריסת תשלומים נוחה במיוחד משלוח חינם עד הבית

אור הזוהר לחיים שלך - עכשיו זה בהישג ידך - מוקד ההילולא:

1800.350.330

הזוהר הקדוש עם פרשת פתח

הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

הכניסו את האור של רש"י הביתה

ניתן להשיג בשלושה פורמטים: רגיל, קטן, כיס